

Zuzana Pospíšilová

Ilustrace Daniela Skalová

Kouzelné sedlo

čte ní
pro
prvníáč
ky

bambóok®

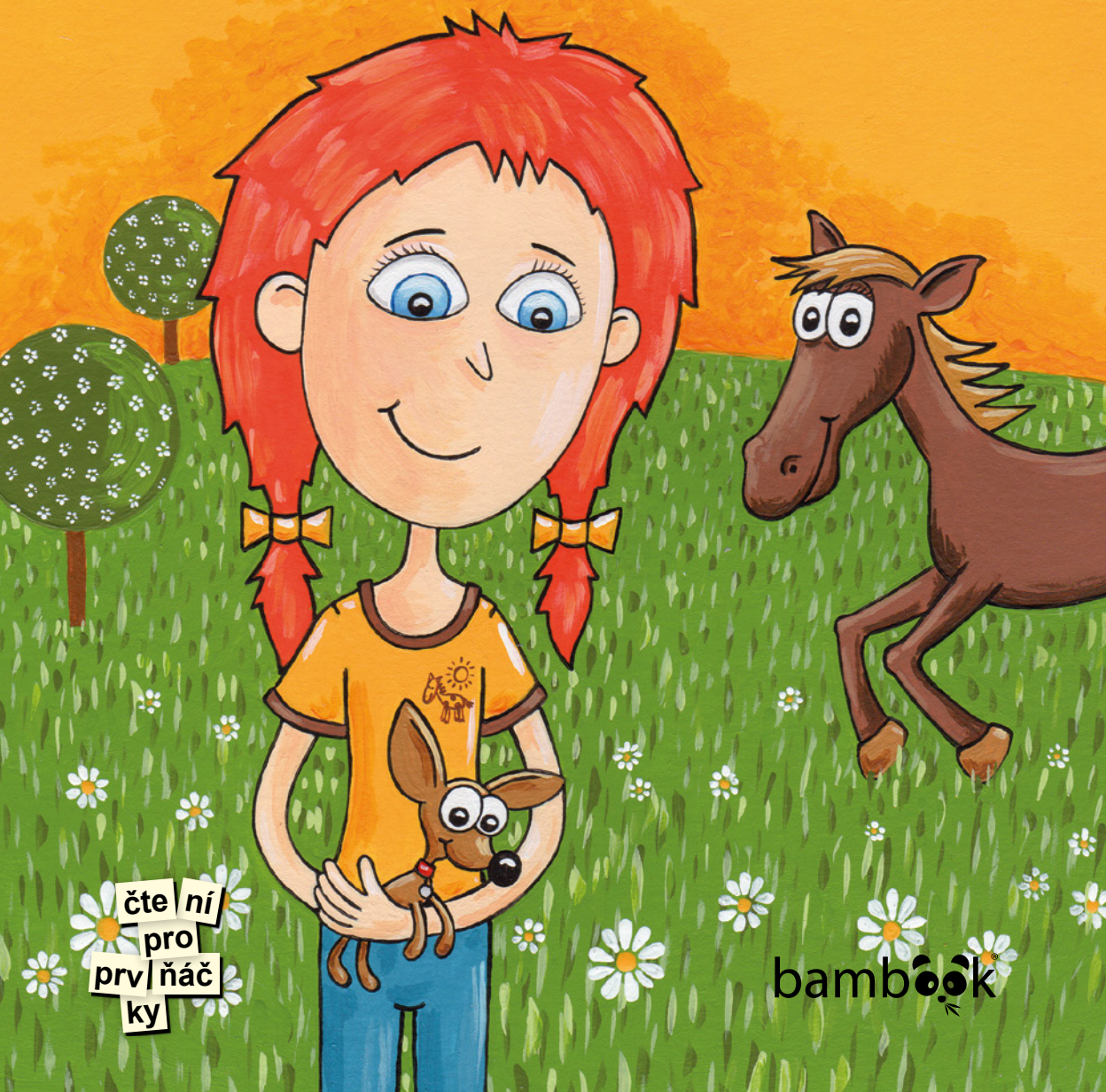
čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok®
🌱

Zuzana Pospíšilová

Ilustrace Daniela Skalová

Kouzelné sedlo

čte ní
pro
první
částeč
ky

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

Kouzelné sedlo

Vydalo nakladatelství Grada Publishing, a.s., pod značkou

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 6650. publikaci

Ilustrace Daniela Skalová

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2017

Vytisklo TISK CENTRUM, s.r.o., Moravany

© Grada Publishing, a.s., 2017

Cover Illustration © Daniela Skalová

ISBN 978-80-271-9882-5 (ePub)

ISBN 978-80-271-9881-8 (pdf)

ISBN 978-80-271-0579-3 (print)

Obsah

Předmluva	7
Já bych chtěla koně	9
Překvapení	13
Kamarád Daros	17
První jízda	21
Veliký zážitek	25
Nekonečné čekání	29
Daros se taky těšil	33
Oslava narozenin	37
Kde se tady vzalo?	41
Nápad	45
Daros se polekal	49
Všude písek	53
Sen	57
Balík	61
Kouzelné sedlo	65
Je to tak!	69

Předmluva

Jízda na koni je kouzelná sama o sobě, ale jízda v kouzelném sedle, to je něco úplně jiného. To se jen tak někomu nepoštěstí. Zajímá vás, jak k takovému zázračnému sedlu Verunka vlastně přišla a jaké příhody ve stájích zažila? A chtěli byste je zažít spolu s ní? Pusťte se do čtení!

Já bych chtěla koně

Verunka seděla u stolu ve svém pokojíčku. Měla tam rozložené pastelky a malovala. Malovala koně. To je totiž její nejmilejší zvíře.

Nebyly jí ani dva roky, když se na koně posadila poprvé. Od té doby koně milovala. Kdyby to šlo, chtěla by mít jednoho doma, v pokojíčku. Rodiče jí to ale nedovolí. Na zahradě by prý pošlapal maminičky kytičky. A taky potřebuje svoji stáj. Oni mají jen garáž a v ní auto.

„Už zase maluješ koně?“ zeptala se s úsměvem maminka.

Verunka jí ale neodpověděla. Byla zabraná do práce. Maminka tedy přišla až k ní a teprve pak se zeptala znovu.

„Když já bych chtěla koně,“ řekla jí na to Verunka a podívala se psím pohledem. Ten odkoukala

od Grejsky. To je jejich malá
čivava. Verunka ji má moc
ráda a Grejska ji taky.
Na každém kroku svou
paničku hlídá.

„Už jsi velká holka, Ve-
runko. Dobře víš, že to
nejde,“ odpověděla ma-
minka.

Verunka je opravdu velká. Po prázdninách pů-
jde do školy. Ve školce je ze všech dětí největší.
Nic to ale nemění na tom, že po koníkovi stále
touží. Nemůže si pomoct.

„Všechno jde, když se chce,“ odpověděla Ve-
runka. To často říká její tatínek Tomáš. Třeba
když ji učil jezdit na kole nebo lyžovat. Mamin-
ka se musela přemáhat, aby se nezačala hlasitě
smát. Úplně jako by slyšela svého muže.